

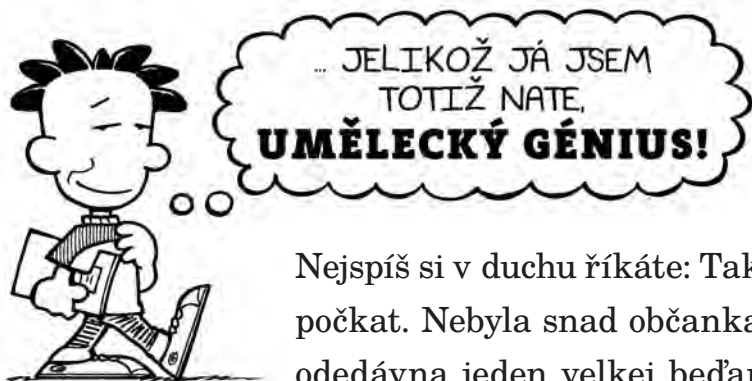
KAPITOLA

1

Víte, co je fakt paráda? Občanská nauka.

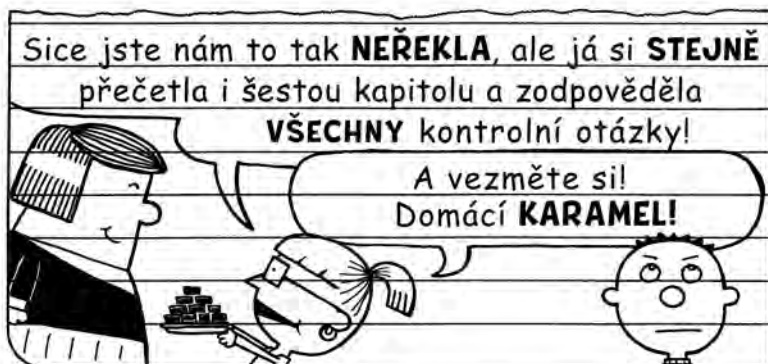

Jo, slyšeli jste dobře. Občanka je zlatý hřeb dneška. Mám ji radši než angličtinu. I přírodovědu. I matiku. Dokonce ji mám raději než VÝTVAR-KU, a to je opravdu co říct...

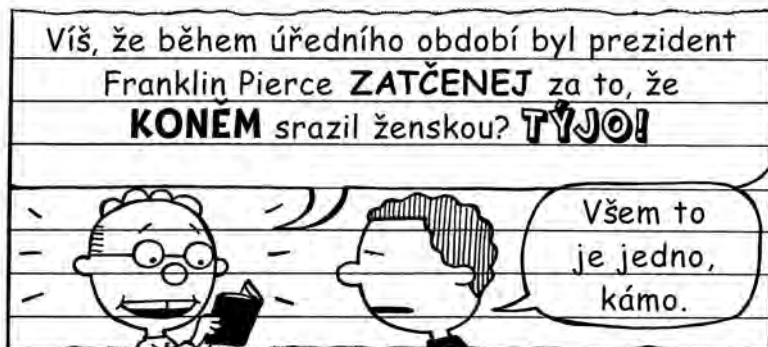

Nejspíš si v duchu říkáte: Tak počkat. Nebyla snad občanka odedávna jeden velkej beďar na čele života? (Odpověď: Jo, byla.) Tak jak se mohla zčistajasna octnout na čele seznamu?

No, **NENÍ** to tím, že bych se jako kouzlem proměnil v úlisnýho šprta jako Gina...

Ani se ze mě nestal blázen na data, jako je Francis.

A ani to není tím, že by se zlepšil styl výuky.

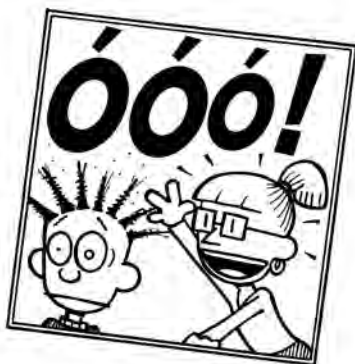
Takže co se tedy změnilo? Odpověď je prostá:

Už od doby, co se po zeměkouli proháněli dinosauři, za mnou při občance seděla Gina. Nemám na to sice důkazy, ale jsem si docela jistej, že to pro paní Godfreyovou byla metoda, jak si na mě posvítit.

(Taky jsem z toho měl tik v důsledku toho, jak neuroticky Gina reaguje pokaždý, když se paní Godfreyová na něco zeptá. Ale to odbočuju.)

To hlavní je, že Gina pro mě je trn v patě. Takže když Stará dračice minulej týden usoudila, že je načase změnit zasedací pořádek, byl jsem nadšeně pro. Horší to bejt nemůže.

A nepletl jsem se. Přesadila Ginu na nejsmradlavější místo ve třídě. Vítej v „Údolí smrti“, Nosatice.

A já? Sedím teď před Ruby Dinsmorovou.

Zatím ji znám jenom málo, ale působí opravdu sympaticky. A je hezká. Ze všeho nejlepší ovšem je, že nedolízá za učitelem a nestrká mi na rozdíl od Princezny Vševedky svoji žákajdu pod nos.

Gina ven, Ruby sem. Tomu říkám zlepšení životní úrovně. A právě proto mě poslední dobou baví občanská nauka.

„Jo, já taky ne,“ otevírám sešit. „Jenom to najdu a... a... ehm...“

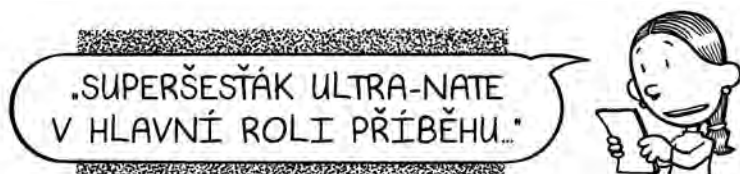
„Tohleto? Jenom takovej komiks, co jsem nama-
loval,“ povídám.

„Fakt? Můžu si to přečíst?“

Chvilí váhám. „Ono to... Ještě to nemám úplně
hotový, takže...“

Ale ono to JE hotový. Akorát jsem jí to nechtěl ukázat, protože... no, to vám povím za chvíli.

VÝPADEK PROUDU

Co se to se mnou
DĚJE

Proč
jsem
tak
SLABÝ?

Parto, nezapomeňte na tuhle **ŠIFRU!**

⓪A	⓪B	⓪C	⓪D	⓪E	⓪F	⓪G	⓪H	⓪I	⓪J	⓪K	⓪L	⓪M
⓪N	⓪O	⓪P	⓪Q	⓪R	⓪S	⓪T	⓪U	⓪V	⓪W	⓪X	⓪Y	⓪Z

JEDNOHO DNE V NAŠÍ ŠKOLE...

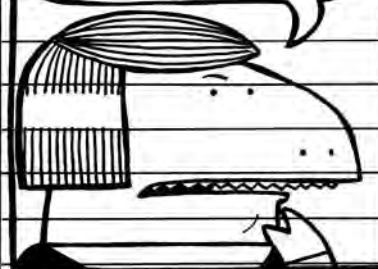
HEURÉKA!

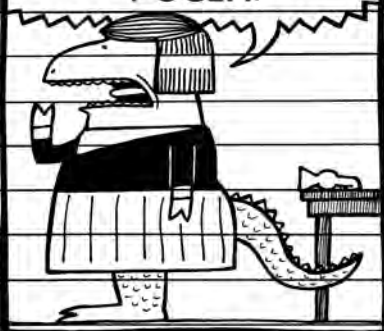
Našla jsem způsob,
jak **ZNIČIT** svého
hlavního nepřítele
ULTRA - NATA!

Ale abych svůj plán
mohla **USKUTEČNIT**,
potřebuju **POMOC!**

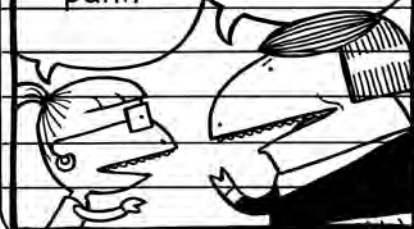

LOKAJI!
POCEM!

Ano,
má
drahá
paní?

Řeknu ti,
co uděláš:

pššt
pššt
pššt
pššt

Paní
Godzillo,
vy jste
GENIÁLNÍ!

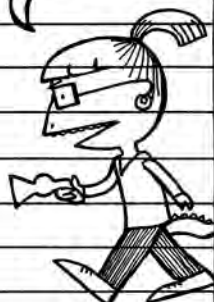
Co... co se
to **STALO?**

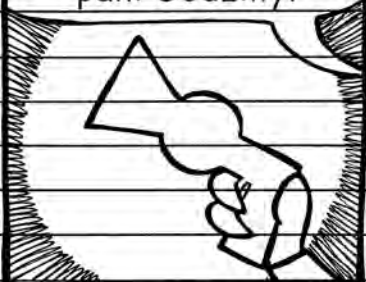
Jsem
slabý jako
KOTĚ!

PŘESNĚ TAK!

... díky
TRANSFERIZÉRU,
vynálezu
paní Godzilly!

SEBRAL ti tvoje
ultraschopnosti!

A když teď
zmáčnu
tohle
tlačítko...

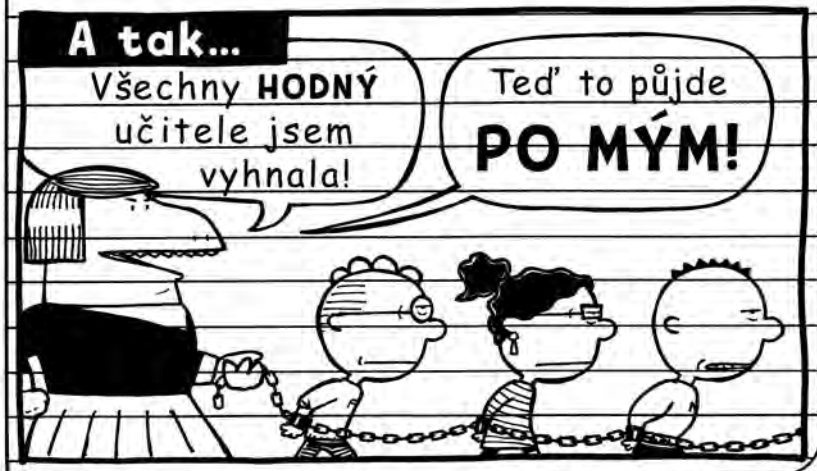

... přeneše to tvoje
schopnosti
NA NI!

ANO!

Ultra-Nate,
nemůžeš něco
PODNIKNOUIT?

Pokud má teď paní
Godzilla moje
SCHOPNOSTI,
tak možná má
i moje **SLABINY!**

Ty máš
nějaké
SLABINY?

Jednu:
**VAJEČNÝ
SALÁT!**

MUSÍM se
ve frontě
na jídlo dostat
k té nádobě!

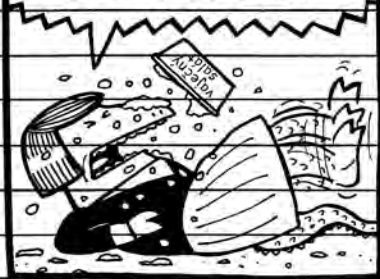
TUMÁŠ,
POTVORO!

UÁÁ!

PLESK!

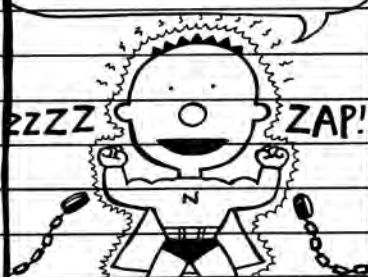
**NÉ! DEJTE
TO PRYČ!**

Ten **TRANSFERÍZÉR**
si vezmu,
lokaji!

... a znovu se proměním
v **ULTRA-NATA!**

Z téhle školy **NAVŽDYCKY** zmiz,
Godzilla! A toho svýho poskoka si vem
S SEBOU!

Její hrůzovláda je
U KONCE!

Ultra-Nate, jsi
ŮŽASNEJ!

